

The Lithuanian Weekly. KATALIKAS. (The Catholic.) Issued by the Lithuanian Publishing Company. Published every Thursday at Chicago Ill.

Executes all kind of job printing and translating in Lithuanian, English and Polish languages.

Subscription \$1.50 per year.

All communications should be addressed:

Katalikas Publishing Co. 3222 Auburn Ave. Chicago, Ill.

Rates of Advertising. one inch once..... 0.50 one inch one month..... \$1.00 one inch per year..... \$10.00

Nedėlis laikraštis „KATALIKAS“.

Išleista kas ketvergas Chicago, Ill.

KASZTUOJA ANT METU AMERIKOJE..... \$1.50 Į ŪZMARE..... \$2.00

Pinigis ir visokius rankraščius reikia siųsti ant šio adreso.

Katalikas Publishing Co. 3222 Auburn Ave. Chicago, Ill.

PASARGA: Už prisūstas korespondencijas Kataliko Rėdystė neatšako.

ENTERED AT THE CHICAGO, ILL. POST OFFICE AS SECOND CLASS MATTER.

Dėl išleidimo vysk. Valenciaus rasytų į mūsų fondą paaukavo: Jonas Urba 1.00, Karolis Ežerskis 1.00, Myk. Mištas 1.00, Szmulevitz 25c., Leszczyński 50c., Jonas Budrikas 1.00. Aukas dar renka ant Bridgeporto pp. Jankantas ir Jocius.

P. Sabonis per „Lietuvą“ kalbina tverti Amerikoj šaukas „Dankanto Mantos“, kuri užsiima šelpimu besimokančios jaunomenės. Čia Amerikoj jau mes turim vieną draugystę su tokiais pat mairiais. Yra jaja „Motinėle“, bet „Motinėle“ p. Sabonui nepatinka, nes ten priguli ir kunigai.

Minersville, Pa. „Lietuvos Sesių“ draugystė parengė prakalbas, ant kurių pribuvo su prakalba ir Dr. Szliupas.

Lawrence, Mass. svz. Pranciszkaus parapija teipat parengė prakalbas, ant kurių pribuvo iš Brocktono kun. Matulaitis.

Waterburyj buvo fairas ant naudos lietuviszkų smuikorių kuopos. Per fairą buvo loszta teatras „Nesiprieszink“ ir laikytos prakalbos. Pranesza tai „Lietuva“.

Lietuvių Laisviamųjų Susivienijimo“ seimas szimet atsibus Scrantone, Pa. 2 d. birželio. Pažiuresime ką szimet tie gudragalviai išgalvos!

Dr. Szliupas dar vis nepaliauja derges vyskupo Valenciaus, kurj dar teip neseniai savo rasztu statė už paveikslą kitiems kunigams. Bijosi gal jisai, kad lietuviai, paaukavę pinigius ant Valenciaus paminklo (?), neturės už ką pasatyti paminklą jam. Tegul daktaras to nebijo; jo pasekėjai jug neaukauti ant jokiu paminklų tiems, kurie atsiduoda dvasiskajai!

Perzvalga.

P. J. Laukis, redaktorius „Ateities“ 14 num. pasakė Dr. Szliupui teisybės žodius. Išskaitė Dr. Szliupo pazymius nusidėjimus prieš lietuviszkus valnamanius, sako jis,

juog daktaras negal vadintis valnamaniu delto, kad jis akilai tiki j Buechnerio knygą „Pajjega ir medega“, kaip j biblija, kurios svarbuo negalima kritikuoti, pyksta ant kiekvieno, kurs su jo pažvalgomis nenori susitaikyti; jo kalbos ir rasztai virsta ant to, kad sutverti sau aklus pasekėjus, o nelaisvai protaujancias žmogystes. Bravo p. Lauky, tai teisybė, seniai žinoma! Dr. Szliupas sakėsi esąs skaites, žydelio Spinozos „Etika“, bet nesupratęs jo gilumo mislies, o kad Buechnerio „Pajjega ir medega“ dar mažiau tepermanė, tai užstojo jam biblijos vjetą! Tai mat lietuviszkas filiozofas XX amžiaus! Velycziau nuosirdžiai daktarui perskaityti „Psychologija“ Mikolo Maherio angliszkoje kalboje, tai gal paliausi lietuviams niekus paiszės ir pliaupes. Pabandyk, o nesigailėsi!

„Tevynė“ Sus. L. A. organas 18 num. ir paskiau beveik visas savo skiltis paszventė perkratymui mokslu ir szvietos Dilionio, kolektorius dėl savės, kaip j vadina „Katalikas“. Ir ką rado? Ot, szioje liuosoje szalije ir valkata gal kerneti, pliauskzti ant kunigu ir meluoti vargzams žmoneiams, net kunigiszką kalnierių iszvirkszčiai po kaklu pasirizszės, kad tik juos iszvaduoti isz dvasiszkos nelaisvės, apszviesti pecziaus szviesia ir suteikti laimę bedievių zemiszkojo rojaus. Ar negana rado? Et, jau net perdaug! Ką? — perdaug! „Trupinėlio Pazjstamas“ dar daugiau trupinjis trupuzių lozoriams... — Sus. L. A. Katalikai—sqnariai neprivalytų lasyti tujų trupuzių.

„Vienybė“ 17 num. plusta ant kun. A. Miluko už vazi-jėjimą po lietuviszkas kolonijas ir skelbimą lietuviams apie stovj Sus. L. A. Kun. A. Milukui mat nevalia to daryti, kas valia p. Mikolainiui su amerikonzsku dalgiakoczium— quod licet Jovi, non licet bovi. Dieve apsaugok mus nuo valnamanių despotizmo ir jungo, kurj nori ant mūsų kukszters užkrauti! Caras tik paliepė gr. Tolstojui j užrubežiu isziskraustyti, o „Vienybė“ korifejai nori liuosybės kraszte net ir kalbėti už drausti. — Ir vėl „Vienybė“ su savo dykleiu bjaurių melagyszių iszlenda it yla isz maizso. Raszo ji, num. 17, psl. 205., jog „Sv. Povylas mėtė moteris isz bažnyczios, o „neklaidusis“ Leonas XIII iszmeta jas nors isz bažnytinu chorą.“ Ir dar priduria: vis-gi areziaus szventenybės. Nu-gi ar ne judosiszkas pasityzėjimas isz katalikiszkos bažnyczios ir popieziaus, galvos bažnyczios! Patvirtikj „Vienybė“ tą tikrais faktais! — Bet isz savo pirszo iszsilauzusi tą, užsipelnai tik vardą „bobos plepės“ ir dar nedoros. Szjādien visas civiliznotas svietas popieži Leoną XIII guodoja, o „Vienybė“ niekina, nes vietoje jo garbėje ir guodonėje laiko Dembskj. Dilionj ir Szliupą. Be tikėjimo ir garbinimo, žinoma, nieks negali apseiti — jau žmogaus tokis prigimimas — tai ir „Vienybė“ su savo korifejais tiki ir garbina savo „nusiobulinusią traicę“: zilabarzdj—Dembskj, ilgaplaukj—Dilionj ir baisiabarzdj—Szliupą. Nereikia ir jiems to pyrago skaugėti ir užvydėti.

„Lietuva“ paskutiniame laike baisiai szirsta, lyg koki szirszė, ant Sus. L. A. Centraliszko komiteto už iszbraukimą dviejų priesz konstituciją prasikaltusių sqnarių. Ir kaip-gi neszirsti? nes jiedu, tai geriausi josios agentai buvo, toliau gal tokiais nesiseks

buti iszsinėrus isz avykailio. Oj, tas biznis — biznis! „Lietuvys“ num. 3 aiskiai pasirodė antikatalikiszku. Gir-di, pas jį Darvino teorija apie paėjimą žmogaus nuo bezdzionės daugiau sveria, negu Rasztas Svz. Tik bėda, kad p. Kurmiui turbūt neteko nė perskaityti, nė suprasti Darvino teorijos! Velycziau jam prof. G. Mivarto teoriją apie paėjimą žmogaus skaityti, tada gal neteisungu nuomoniu tarp lietuvių neplatytų. O kad Rasztas Svz. p. Kurmis yra neskaityęs, tai asz duodu sau galvą nukirsti. Ar tai jis nerimtas kritikas? Be abejo su sziaudiniu bryliu vėjus gaudo — sziauczius ėmėsi kraucziaus amato.

Szeszkas.

So. Chicago, Ill.

5 d. geguzio vakare pas mus per rupestj vietinio klebono kun. Pėzos liko parengtos prakalbos reikale jubilejiniu vyskupo Valenciaus rasztų iszdavimo. Susirinkimą atidarė kun. Pėza, paaiszkindamas mierj susirinkimo ir nurodydamas apie reikalingumą kėliu mojų teip dar silpos literaturos. Tauta be literaturos, be knygų — sakė jis — negal užsilaikyti, ankszcias ar vėliau jis papuls po įtekme labjaus iszsiobulinusių kulturizkai tautų ir isztautės, žus. Tai-gi, broliai, jei norime, kad lietuviszka kalba skambėtų apie Nemuną, jei norim, kad nežutų vardas seniaus garsin-gos Lietuvos, platinkime savo lietuviszkas knygas, szelpkime, negalnt su plunksna, nors aukomis lietuviszką literaturą etc. Paskui perstatė su prakalba Dr. Stupnicką isz Chicago. Daktaras iszrodė žmoneš apie nenuošalų darbinimais vyskupo Valenciaus dėl labo savo broliu lietuvių, apie jo meilę link tėvynės, kurią parodė jis rasztu, kalba ir darbais. Trezias kalbėtojas buvo J. Montvila, „Kataliko“ redaktorius. Jis nurodė žmoneš mierj szio uznamymo, rodijo neuzmirzti ano Lietuvos mokitotojo ir, lygiai kaip kitos tautos savo užsitarnavusiems tautieciams stato paminklus, teip ir lietuviai turi atminti vysk. Valenciu. Akmeninio paminklo esą mes jam nestatome, bet iszdavimas jo rasztų ir įsteigimas stipendijos varde vyskupo Valenciaus bus stipresniu paminklu nei akmuo ir isztrauks isz prazufties nasrų ne vieną lietuviszką jaunikaitj linkstantj po nasztą maskoliszko despotizmo. Paskui kalbėjo vėla kun. Peza, paragindamas žmones prie aukų. Penktu kalbėtojum buvo p. Izidorius Petraitis, kurs nurodė vargus lietuvių neturint sau knygy ir iszbarė lietuvius gėdinczius savo kalbos, o stverianczius ir augzti-nanczius viską, kas tik sveti-ma. Pagaliau kalbėjo p. Kaz. Plisauckis, paaiszkindamas apie garbingą Lietuvos praeitj laikuose vieszpatavi-mo kunigaiszcziuo Mindaugo ir apie mūsų priderystę szelpti lietuviszkus rasztus. Toliaus ragino savo brolius nepasigalėti keliu centų sudėti ant mūsų tėvynės aukuro. Po prakalbų liko iszrinkti da vyrai, kurie stums tą reikalą pirmyn ir rinks nuo lietuvių aukas. Yra jie pp. Izid. Petraitis ir Kaz. Plisauckis. Tuomi ir užsibaigė susirinkimas.

Buvęs ant prakalbų.

„Lietuva“ paskutiniame laike baisiai szirsta, lyg koki szirszė, ant Sus. L. A. Centraliszko komiteto už iszbraukimą dviejų priesz konstituciją prasikaltusių sqnarių. Ir kaip-gi neszirsti? nes jiedu, tai geriausi josios agentai buvo, toliau gal tokiais nesiseks

gryzės isz Peterburgo paskutinį kartą 26 XII '00 tyrinėjo stud. Augustiną Janulaitį, kurj po Vaineikio atranda antru pagal nusidėjimus — jis turbūt eis ant keleto metų į Maskolijos gilumą. Teip iszpuolė jo byla 1. dėlei laiszkų rasztytj apie porą metų atgal jo broho kunigo, kurs tiesiog rėžia, kad Aug. pristatytų „V.“ ir „Uk.“ po keleta ekz. (Kun. Janulaitis jau turbūt iszvažiavęs į Maskolijos gilumą.) 2. Ant jo sako daug prikalbėjusių p. Jodinskiutė, ką tupėjo 2 dieni Liepojoj.

A. Janulaitis tebsėdi Gazenpote. Prizadėta jam buvo bylą užbaigtj apie puse m. po naujų metų, ale padarė paskutinį (3 I 01) tyrinėjimą Vaineikio ir dabar jau žada bylą užbaigtj apie Liepos men. Pusprokuroras Freigangas, kurs veda bylą, buvo iszdumęs į Peterburgą. Požėla dar tebsėdi. Daktarą Zolnierukyną isz Smolensko iszvezė į Petropaulovską. Daugiau, regis, jau nieks nebsėdi dėl lietuviszkų dalykų. Jonas Ambrozaitis (nuo 14 XII 00) liuosas — Sziauliuose — rengiasi į Maskoliją. Sudžia Czepas Motiejus sėdi tėviszkėj; ar sugrąžino jam vietą ar ne — negalio pasakyt, tai žinios nuo 17 I 01. 17 I 01. Vaineikienė su tėvu iszduė į Liepoją.

Persidėję žandarai (regis net ir pats Vonsiackis) trunkėsi po Klaipėdą.

Gaizdizskis žandarų kapitonas norėjo daryt kratą pas kun. Mikolą Oginskį, bet Kauno gubernatorius nesutiko; kunigaiszczius buvo iszdu-mėš j užrubežj ant pusės metų, bet dabar jau sugrįzo.

Isz Anykszczių.

(Valszczius „ponai“.) Už devinių viorstų nuo Anykszczių rikso Paulauskio dvaras, kurio urėdu yra pastatytas nekurus Czerniakas. Kas per žmogus minėtas urėdas ir kaip aplinkiniai žmoneš arba ir patys dvaro darbininkai gali nuo jo nukentėti, matosi isz sekanczio atsitikimo:

Priesz paciazs Kalėdas Czerniakas atrado isz vakaro pono miszke pakirstą ir iszveztą berzą; o ant rytojaus vaziuodamas į Anykszczius, pamatė pakelijj vieno ukininko kieme gulintj szviežiai nukirstą berzą. Nu-vaziavęs į Anykszczius Czerniakas pasiėmė uriadininką ir sugrįzo su juo pas minėtą ukininką, tvirtindams, kad berzas, gulintis ukininko kieme, esąs vogežiai pakirstas isz jo pono miszko. Uriadininkas su Czerniaku ipuolė į grįzčių ukininko ir, radę tenai vaikina, ukininko sunų, isztesė jį ant kieto ir pradėjo gyvuliszka su biznuu ir kumszcziams muszti: iszmuszė žmogui dantis, sudauzė ir sukruvino galvą, o kada tas pradėjo vaitoti ir rekti, uriadininkas įgrudo jam į gerklę botkotj, kad nesigirdėtų balso. Paskui palikė su keiksmiais ir puszvyj žmogų, uriadininkas su Czerniaku sugrįzo vėl į Anykszczius.

Tėvas prumuszto vaikino skubiniai nuvaziavo į artimą Skemonių miestelį ir atsivežė kunigą. Tas, pamatęs teip baisiai suzeistą žmogų, liepė ukininkui vežti sunų į Aukmergę pas pavieto gydytoją iszimti ludyjimą. Ukininkas neilgai trukus teip padarė. Ant galo pasirodė, kad ir pirmuszė žmogų suvisai nekaltai, nes ukininkas szitą berzą gavo isz miszko savo pažjstamo (kas liko darodyta), ir szis berzas prie kelmo Paulauskio berzo suvisai netiko. Buvo atvaziavęs ir pats ponas Paulauskis isz Vilniaus, kurs teikėsi namaloningai savo urėdui pasakyti, kad jis su uriadininku ne-labai gerai padaręs. Mat po-

no urėdo apsiriktą, o jo mylė-tai Paulauskiui reikėjo keliauti isz Vilniaus dėl kokio ten sumuszto „muziko“.

Dabar pncui uriadininkui ir ponui Czerniakui gali priseiti bizna ir delto jie nori užgerinti sumuszto vaikino tėvą: uriadininkas, sako, siulo jam 500 rublių. Jei teisybė, ukininkas teip atsakęs uriadininkui, kada tas parodė jam pinigūs: „ar tu mislyji nuplauti praliėtą kraują su tais pinigais, kuriuos iszlupai per neteisybę nuo tokių pat vergdienių, kaip ir asz, — neimstu asz jį nuo tavęs!“ Puikus atsakymis! Lai pamokina tiesdarystė tokius žmoguzdžius.

Musų žmoneš sako, kad Paulauskis esąs ponas labai turtingas ir turj Vilniuj didj „cziną“, teip kad užplėšęs su pinigais atsakanczius „ponus“ ir „ponelius“ ir neduosias tam atsitikimui iszplaukti ant virsziaus. O gadyne! jug ir teip gali atsitikti. Vieną labai mokytą kunigą girdeėjau žmoneš pasakojant, kad su turtu ir pinigais galima ir szventu palikti ir dangų insipirkti. Jau jeigu pas Dievą — anot to kunigo — turtingas greičiaziai gali szventu palikti ir dangų užsiplėlyti, tad jau ant szios vargingos žemelės jis dar lengviaus nustums vargdienį, pats palikdamas prie gyvenimo stalo teisingu.

Bet jeigu ir daug yra tokių liudnų atsitikimų lietuvių gyvenime, tad jie visi paeina isz žmonių tamsumo ir nesupratimo. Anyksztėnas kelia kepurę ir lenkia galvą netiktai sutikęs savo pažjstamus, bet ir priesz kiekvieną juodzjponj (baudziavos liekana!), ar tai bus kunigas, ar bajoras, ar koks „czinovnikas“. Žinoma, ne visi teip daro, bet vis-gi apszcziai yra užlaikanczių senoviszką palikimą banšmės.

Jis lygiai vadina ponu ir bu-cziuoją ranką ir uriadininku ir starsznai. Užtatai-gi szitie visi „ponai“, apturdėdami nuo žmonių tokią guodonę, juos paciazis laiko už kvailias ir bailias avelės ir be jokios mie-laszirdystės kerpa nuo jų apskurdusias vilnas. Užteks, priminus dabartinj Anykszczių uriadininką, Litvincziką, apie kurj auszgeciaus kalbėjau. Jau jis senokai yra atkeltas į Anykszczius ir isz pirmo buvo tikras žmoguzdis (kaip skaitytojas jau žino, ir dabar nebėra gerensis); gavęs kokią klitįj prie žmogaus tuojaus pasiszaukia jį prie savės, lupa nuo jo pinigūs o priesztrauriant kapoja su biznuu; serodomis, ant turgaus, visados iszgirsi keikiant ir pikžodzjaujant, — arba nieko nesakęs pradėda su biznuu kapoti arklius, o net ir paciazis žmoneš, brukdamas visus namon, Ir neatsiranda tokio, kurs jam pasiprieszintų, pasakytų, kad jis jokios tiesos kapoti su biznuu neturi. Už tai akys žmonių jis palieka daugiausiai tos nuomonės apie laikraszczių pinigų neduoda, dykai-gi duodant laikraszczius, galima priskaityti apie porą deszimtų berniukų ir net merginų, kurie labai ukvacziai skaito. Žinoma, jaunimas pralenks savo tėvus, visos blogos pusės, ir neuzkentimas lietuviszkų rasztų su laiku pranyks, bet vis-gi matant toki neapszvietimą ir paeinan-czius isz to negeistinus atsitikimus, tokią neteisybę, burtus ir vargą žmonių, — darosi liudna ant szirdies...

Isz Varp. Jonas Anykstėnas.

vuoliszkas pasielgimas. Prasta meilė prie artymo! Ir toks gyvulyos — uriadininkas, imantis rubliu ne daugiau pus-kapio arbių, per vagystė ir plėszimą moka surinkti didelę turtą, laiko geriausių arklių ir skaitosi ponu. Už mažoznius arba nekaltai primuszta arba ir užmusza žmogų, o su didesniais arkliavagiais butiniai broliuoniais, ima nuo jų puikias dovanas ir daleidžia jiems tie pavojaus vogti ukininkų arklius.

Valszczius rasztininkas dar didesnis ponas: jam reikale nepasiodysi, kaip uriadininkui, su rubliu, bet neszk penkrublinę, o svarbesniau reikale ir 50 rublių. Nuo valszczius algos ima apie 600 rublių, o dar daugiau prisiplėszia, — ir turėdams dykai kvatierą gyvena geriaus, negu kitas pabalgęs auksztėnij mokslą. Starszina teip-gi nesnaudžia... vienu žodziu, valszczius — tai melziamoji karvė, kurios pienu minto visi „ponai“ ir „poneliai“, dabodami ne ukininkų labą, bet savo storą kieszėnę. Žinoma, ir uriadininkas ir rasztininkas ir kiti yra reikalingi valszcziui — tiktai jie turi buti ne ponais jo, bet tarnais; turi ne skriausti žmoneš, bet rupintis pildyti jų rekalus, delto jiems ir alga yra mokama. Tiktai musų ukininkai nesupranta to, arba kiti ir nenori suprasti: patpsrenka daugiausiai j starszinas tuos, kurie labjau juos girdo; vietoj to, kad prieszintis tokiai valdziai kaip įmanant, nekurię pyksta ir niekina, jeigu lietuviszkuose laikraszcziuose tą valdzia peikia, — toki niekin-tojai nesirupina gauti tą laikrasztj, paskaityti ir apmislyti viską, jie tiktai sako tai, ką jiems pasznabžda j ausj tie visi „ponai“ ir „poneliai“, kuriems teip gura juos milzti.

Anykszcziuose yra du daktaru, ir vienas žydelis, gerai gydo ir neplėszia nuo žmonių, bet daugamas apszirgė neina iszsykio pas daktarą, bet pirmaklausias bobų, burtininkų ir szundaktarių visokių (viens isz tokių — žydas Mausziokas), ir kada jau liga įsigali, kad szundaktariai savo vaistais sugadina žmogaus kuną, — tada tiktai klausiasi jau tikro daktaro, ir jei ateina neiszgytyti, tad visą bėdą meta ant gydytojo, patys budami kalti su savo burtininkais ir bobomis; ir nors szitie szundaktariai pigiaus ima už savo vaistus, bet ant galo vis-gi brangesniai apseina.

Ir tai vis paeina isz tamsumo ir neapszvietimo žmonių. Bet ir nestebėtina! gerai jei da žmogus turi maldaknygę, — tai jo visas turtas. Dabar pas nekuruos pasimaizso kalendorius. O kitų knygečių nematyti. Koki septintą metų at-pasakytų, kad jis nekurię turėdavo dar „Ukininką“, bet dar dabar paliko sunkiaus gauti. Tėvai daugiausiai tos nuomonės apie laikraszczių pinigų neduoda, ant valdzios, kunigus „isznevozoja“, kad geriaus tuos pinigūs ir kumszczius pragerti, negu knygelis ir laikraszczius pirknėti, kad Dievo garbei jiems už tekšę vienų maldaknygių. Didziausia nelaimė ta, kad ant laikraszczių pinigų neduoda, dykai-gi duodant laikraszczius, galima priskaityti apie porą deszimtų berniukų ir net merginų, kurie labai ukvacziai skaito. Žinoma, jaunimas pralenks savo tėvus, visos blogos pusės, ir neuzkentimas lietuviszkų rasztų su laiku pranyks, bet vis-gi matant toki neapszvietimą ir paeinan-czius isz to negeistinus atsitikimus, tokią neteisybę, burtus ir vargą žmonių, — darosi liudna ant szirdies...

Isz Anglijos. MANCHESTER.

Mūs miesto lietuviai, kaip visas didesnes szventes, teip ir szjā Velykų szventę neperleido be pesztyniu. Negana dar, kad po grįzias daužėsi, bet ant galo susirinko dar ir j lietuviszko klubiho salę dėl szokiu. Bet ir ten nekurię neapsiėjo kaip žmoneš, bet kaip tie keturkoliai gyvuliai. Reikėjo net polycemonus parvesti dėl jų nuraminimo. Tarp savės lietuvių ir nelabai sutinka: vieni kitus vis lenkais pravardziuoja, o be lenkų apsieiti negali. Sulaukus Sekminių vėla reiks su lenkais laikytis. Nuo pradžios apsigyvenimo czia lietuviai visi savę polia-dystės j bažnyczij svz. Caddo, prigulinczią airiams. Lietuviai su lenkais paproviojo j bažnyczij karuną svz. Kamiero, altorėlj, kryžių ir stovy-lą Svz. P. Marijos. Nors lietuviai ant to daugiaus pinigų padėjo nei lenkai, bet visi tie daigai uzrasztyti ant lenkų vardo. (Tame daug kaltės yra sulenkėjusio kun. Vojczio, kurs buvo czia lietuvių ir lenkų vadovu. Red.)

Manchesterij yra priimta Sekminių szventę apvaikszczioti labai iszskilmingai su procesija miesto gatvėmis. Apvaikszcziuoja visi katalikai. Visos katalikiszkos parapijos su-eina j vieną paskirtą vietą. Žmonių pribuna daugybė, ateina ten ir pats vyskupas. Teip-gi ir lietuviai su lenkais drauge su parapijonais svz. Caddo bažnyczios. Manchestericziai, apsarstytkit gerai, ar nebus mums gėda apvaikszczioti tą szventę užsiedengus lenkiszka skraiste. Mūs yra daugiaus kaip lenkų, o mes ant savo vardo nieko neturime paprovinę. Anglai už apvaikszcziuojimą per laikraszczius atiduoda garbę lenkams, kuri jug mums priguli, o tuom tarpu apie mus, lietuvius, nieko nežino. Draugystės svz. Jurgio jau ketvirtas metas kaip gyvuoja ir daug sqnarių turi, o jokio draugystės zenklo neturi. Asz, kaip sqnarys tos draugystės, jau kelis syk minėjau, kad reiktų įtaisyti nors vėliava, su kuria ir mes galėtum pasirodyti apvaikszcziuojant Sekminių szventę.

Balandis.

Praszymas pas cara.

Daugelis Maskolijos moky-tų geros valios žmonių po maizztų universitetuos padavė praszymą pas carą, kad nustoto valdzia persekiojus žmoneš visai nekaltai. Po praszymo buk pasiraszė apie 15000 augzstai stovinczių žmonių. Skamba tas praszymas, pagal angliszkus laikraszczius, teip: „Jus Ciecoriszka Didybė! Žemiaus pasiraszė tikri Jo padonai, skaito savo patrijotiszka prideryste perstatytj szj parszymą, lytintįsi maizztų tarp universitetų studentų. Stengiamės szime raszte iszreikszti mislis, kurios jau nuo ilgesniu laiko yra priezaszcziava balsaus svartymo kiekvieno maskoliaus, szāziniszka tyrinejan-czio gyvenima, kurj veda Studentų maizstai, atsiliekanti perijodiszka laike paskutinių 40 metų, sunaikino ateitę tuktancziams jaunikaičių ir merginų, pripildytų karszcziuosiu noro gerovės ir laimės dėl tėvynės. Be abejonės butj labai neiszmintinga visą kaltę tų maizztų suversti ant studentų

Prėdastyto guli daug g Yra jos suriztos su dau abelyj salgyų gyvenimo nesapjytėstj ir musų dr jōj, pirmutinia-gi priez yra stoka organizacijus ant etiszky centrų. Stok pakėlė du metai atgal sp lizska komisija, kurią Ciecoriszka Didybė teikė tvirtinti. Darbai vienog misijos neatneszė tų vaizi nų buvo laukiama; oq nebuvo daleista dalyva iszreiskime nė per koki kitokiū budu. T kalas buvo atliktas pa administratyviszkų keliu svietos ministerij ger Jus Ciecoriszkos Didy tiktai pasirodė veltais b neturinczius jokio nimo.

Vietoj įkunjymo nur Jus Ciecoriszkos Didy tincziųsi tvirtinesio su tarp studentų ir mo augsztesnėse mokslainė nisterija atstatė tuos prius, kurių dora, maras ir pasizsvientimas s derystėms galėjo turė itekmę ant studentų. Š tai, eūg dalyvumą mai ir kunigus apkalpino už prie maizsto kitų, liko rtyti isz universitetų, o lius inspektorių arba, sakant, universitetų pu tų padidinta dėl perse likusių studentų.

Tiesia nuo 29 birzė m. kaipo batumė už mą maizstuose pasku rimą j kariuoną. B kuris dabar yra pildu tolo laiko gal ir maizstus, nematyti l moraliszkos pasekm padūzia tas, bet neq Tokiu budu univer teks tik tų karszczi studentų, kurie pilla riauisių norų ir jaus vāms lieka atimta j susiraminimas isz vail pasilikusių universitet parėdymas iszszkauš pākanta ir baime atėie pandimais tie užgesino sius stengimius, o j daleido jisiskverbt tik lyste, kuri jau ir b mus loszia didelę rolę nimiam gyvenime.

Pavelyti visai gentka ngiti tose salygose tū r suverti ir užlaikyti g gyvenime prispaidim, atres ant kelio prazuties mirimo. Sunkumą tų atjanczia ne tiktai jaun ų, bet ir seniai. Ar gi absoliutiszkos vienval balsas tikrų padonų ne prie Valdono? O dar ir dien daugelis skaito pasim ma po tokiu praszymo u sreizszkimą didziausios szizkos drąsos! Padonai Ciecoriszkos Didybės, nor mi savo praszymus tikru su visa savo Valdonui pag done perstatyt — turi ve alaptj, kad nesulaikytų j Didybė. Daugelis, kurie te pat, kaip ir mes, žiuri ant kų mes iszreiskėme, nepasi sęys ant praszymo isz bair nesmagių pasekmių. Tarp kių salgyų gyvenimas pasi do neperkancziamu. Kie vieną spaudžia sunki apati, žudo užsiėmimas visumenis kais reikalais, o visose luom se žmonijos jauziasi stol žmoniu. Mylestingų darb užhaig, Pone, tų prispaidim; parodyk uszitikėjimą savo pe donams ir pavelyk mums daba aparmitą balsų publiszko opijūs atgaivinti. Studentu maizstai pats isznyks, jaunuo menė ramiai sugrįsz prie savc darbų, vos tik supras, kad mokslus savo galės užbaigtj ir imti dalyvumą darbvimesi link gero savo tėvynės.“

nglijos.

CIESTER.

o lietuviai, kaip sventes, teip ir sventę neperleitiu. Nėgana dar, zias dauzėsi, bet rinko dar ir j liebo salę del znot nekurie neapzmonės, bet kaip u gyvuliai. Reiyemonus parvesti animo. Tarp sa i ir nelabai sutintus vis lenkais praobe lenkų apsietu laukus Sekminių u lenkais laikytis ios apsigyvenimo i visi savę polia. Dar ir sziandien s tokiu, kurie gėliais vadintis ir nekams tarnavę. Mų ergyveno vienibę arti tryliką metų zios czia nėra. e. klausyti dievmal žnyčia sv. Caddo, a airiams. Lietuikais paproviojtu karuną sv. Kaidorėli, kryžiu ir su P. Marijos. Nosn to daugiau pūnei lenkai, bet vis uzrasztyti ant lenkame daug kaltes rasio kun. Vojanca zia lietuviu ir leu. Red.)

Priezastys to guli daug giliau. Yra jos surizstos su daugeliu abelnų salygu gyvenimo musų viespatystėj ir musų draugioj, pirmtinia-gi priezasczia yra stoka organizacijos universitetiszkų centru. Stoką tą pakelė du metai atgal specijaliziska komisija, kurią Jusų Ciecoriszka Didybė teikėsi užtvirtinti. Darbai vienokomisijos neatneszė tų vaisių, kurių buvo laukiama; opinijai nebuvo daleista dalyvauti jų iszreiskime nē per presą, nē kokių kitokių budu. Tas reikalas buvo atliktas paprastu administratyviszku keliu, o apszvietos ministerijoj geri norai Jusų Ciecoriszkos Didybės netiktai pasirodė veltais bet neturineziais jokio ženklinimo.

Vietoj įknyjimo nurodymų Jusų Ciecoriszkos Didybės, lytincziųsi tvirtesnio surizavimo tarp studentų ir mokintojų augsztesnėse mokslainėse, ministerija atstatė tuos profesorius, kurių dora, maraliszku ir pasiszventimas savo priedystėms galėjo turėti gerą įtekam ant studentų. Studentai, emę dalyvumą maizstuose ir kuriuos apkaltino už kėlimą prie maizsto kitų, liko iszvaryti isz universitetų, o skaitlius inspektorių arba, geriaus sakant, universitetų policijantų padidinta dėl persekiojimo likusių studentų.

Tiesa nuo 29 birželio 1899 m. kaip bausmę už dalavimą maiztuose paskiria paskyrimą ir kariauną. Budas tas, kuris dabar yra pildomas, ant tulo laiko gal ir sulaiyks maizstus, nematyt bet isz to moraliszkos pasekmės. Prispaudžia tas, bet nepertikrina. Tokiu budu universitetai neteks tik tų karszeziuojanczių studentų, kurie pilni yra geriausiu norų ir jausmų, o tėvams lieka atimta jų viltis ir susiramimimas isz vaikų. Ant pasilikusių universitetuos tik parėdymas iszszauks toks neapykanta ir baime ateitės. Prispaudimai tie užgesino geriausius stengimuis, o jų vietoj daleido įsiskverbt tik samvlystei, kuri jau ir be to pasmos loszia didelę rolę kasdieniam gyvenime.

Pavelyti visai gentkarčiai iszaukti tose salygose tū reiszkia sutverti ir užlaikyti žmonių gyvenime prispaudimą, kuris atves ant kelio prazuties ir numirimo. Sunkumą tų salygų atjauzcia ne tik tai jaunuomėnė, bet ir seniai. Ar gi szalį absoliutiszkos vienvaldžis balsas tikrų padonų nedeais prie Valdono? O dar ir sziandien daugelis skaito pasiraszimą po tokiu prazymu už apszreiskimą didžiausios ukėsiszkos drąsos! Padonai Jusų Ciecoriszkos Didybės, norėdami savo prazymus tikrai ir su visa savo Valdouni paguone perstatyt — turi veikti slaptoj, kad nesulaikytų jų poliicija priesz padavimą Jusų Didybei. Daugelis, kurie teip pat, kaip ir mes, žiuri ant to, ką mes iszreiskėme, nepasiraszys ant prazymo isz baimės nesmagių pasekmių. Tarp tokių salygų gyvenimas pasirodo neperkianciamu. Kiekvieną spaudžia sunki apatija, žudo užsiėmimas visumeniszkais reikalais, o visose luomose žmonijos jauziasis stoka žmonių. Mylestingų darbu užbaigk, Pone, tą prispaudimą, parodyk užsitikėjimą savo padonams pavelyk mums dabar aparintą balsą publiczkos opinijos atgaivinti. Studentų maizstai, atsilieki, jodiszka laikie paskirnetų, sunaikino ateitę, ir tiems jaunikiazių ir pripildytų karszeziobėvės ir laimės būses. Be abejonės būneiszmintinga visą karsztų suversti ant stul

Tyrų Duktė.

Pasakojimas isz laikų karlonės europiecių su indijonais Sziaurinėje Amerikoje.

Užbaiga.

Tada Don Pedro liepė eiti drauge su juom keliems indijonams pažūrėti jo kuno. Keliolika pakilo eit, bet tuojaus atsitiko kas tokis, kas juos sulaiakė.

Netikėtai pasirodė Baltamedis, kurs isz valios tyliai artinosi link jų.

Baltamedis norėjo manę užmuszti — tarė prisartines.

Visi didėi nusistebėjo pamatę Baltamedį, o nusigandęs Baltas Vilkas suspaudė rankose peilį ir stovėjo ant vietos lyg prikaltas. Ar tas isztikro buvo Baltamedis, ar tai tik dvasia jo? Žinojo, kad su teip perskelta galva negal gyvent, bet sztai dabar mato priesz savę?

Vienas tik Tlaskala buvo ramus.

— Baltamedis gyvas — tarė jis — ir tas dziugina vado szirdį. Tegul mano brolis prisartina ir paklauso linksmos naujienos.

Bet Baltamedis nesijudino.

— Didėji medecina (czėrai) pripildė mano dvasiā — tarė atmainytu balsu — rytoj mano broliai dasizinos viską.

— Tyrų Duktė priguli Baltamedžiui — tarė Tlaskala — tegul vadas ima ją į savo globą.

Tai taręs senis paėmė Amalungą už rankos ir nuvedė prie vado.

Nieko nemislydama Amalunga ėjo su seneliu. Bet kada senis, atidavęs ją indijonui, atsitraukė, kada pajuto, kad indijonas paėmė ją už rankos, tada nusigandus norėjo bėgti prie Tlaskalos. Bet indijonas pasznabzdėjo jai ką į ausį. Amalunga sudrebėjo, bet jau nebėgo.

— Rytoj mano broliai dasizinos apie didėję medecinā! — tarė Baltamedis ir nusidavė neva į budą, o tuom tarpu pro budą įlindo į krumus.

Tokiu tai budu užsibaigė Komanczių roda. Visi iszskirstė į savo vietas linksmi, kad žodžiai Balto Vilko neiszsipildė.

Vienas tik Den Pedro griežė dantimis ir prisiegavojo atkersztyti tam, kuris sugadino jo plianus. Budamas apszvietesniu už savo indijoniszkus draugus dasiprotejo, kad tame turi but kokia intryga; negalėjo bet suprasti kaip tai galėjo atsitikti. Kad tai Baltamedžiui galėjo but Enrikis, tas nē ant mislių jam negalėjo užėiti. Mislijo, kad indijonų szposas. Vienog atszargum budamas pasirinko vietā, isz kur geriaus but pabėgti, nes jeigu tai isz tikro butų Baltamedis, tad indijonams jau negalėtų pasirodyti.

Tuom tarpu Enrikis jau buvo graitej už sargybos. Tam si naktis lengvesiu darė jų pabėgimą.

— Iszgelbėti — tarė Enrikis — dabar jau nėra pavojaus!

— Dėkavoju tukstantį kartų, kapitone — tarė Amalunga. — Dieve! kas but tikėjęs, kad teip viskas iszeis. Kur mano tėvas?

— Laukia mųs ten ant kalnelio.

— Greitai, skubinkim prie jo!

— Teip greitai negalima — atsakė Enrikis. — Ten toliaus ganosi Komanczių mustangai. Gerai butų atimti tavo arklį, kurį atsivedė indijonai. Jie gal mus vyti.

Amalunga valandėlę pamislijo, o paskui nuėjo su Enrikiu link gananczių arklį. Arklį Amalunga tuojuas rado savo ir užsėdo ant jo. Enrikis iszsrinko indijonų mustangą, kurs labai muisėsi.

— Dabar pirmyn! — tarė užsėdęs ant arklio Enrikis.

Dabar jau jie nesistengė but atsargiais; tydzia dar jojo triukszingai lyg norėdami pasitycziot isz Komanczių. Pralėkė pro sergstinczius gulyklā indijonų ir lėkė link kalnelio. Sargai puolėsi prie arklį, bet sumiszine negalėjo surasti savo arkliaus.

Bėgikai tuom tarpu buvo toli: Indijonai vijosi juos; pirmiausia lėkė prie jų pralenkęs kitus Don Pedro.

Nors bėgikai plakė savo arkliaus, Pedro artinosi prie jų, ypacz dar kad Enrikis mustangas jo nenorėjo klausyti: Amalunga ir jojo drauge su juom.

— Jok pirma — tarė Enrikis. — Tėvas laukia ant kalnelio. Asz jau duosiu sau rodą.

Amalunga nujojo. Enrikis tuom tarpu prijėjo upelį ties ta pat vieta, kur gal gulėjo Baltamedžio kunas, jei jo vilkai dar nesuėdė. Misliis ta bet tuoj iszejo isz Enrikio galvos, nes suszvilpė kilpynė ir kilpa nukrito Enrikui ant kaklo, ir nutraukė jį nuo arklio.

Akimirkoj bet stoji ant kojų ir tuoj numetė kilpynę, o iszstraukęs peilį laukė prieszo.

Bet kas tai? Don Pedro nupuolė nuo arklio. Gulėjo czia jau po medžiui nesijudindamas. Enrikis priszoko prie jo ir su nuosteba pamatė, kad Don Pedro į medį perskėlė sau galvą ir jau nē nekvėpavo. Po tuon pat medžiui dar gulėjo kunas jo prieszo, kurio nusigando Don Pedro arklis ir užmuszė savo raitelį.

— Czia Dievas pats apszudijo ir nubaudė žmogzudį — tarė Enrikis pats į savę, sėsdamas ant arklio savo prieszo.

Tuom tarpu indijonai jau buvo visai arti jo. Enrikis bet tuoj juos paliko toli užpakalij, nes Don Pedro arklis buvo labai smagus.

Mėnilis jau užtekejo ir Enrikis pamatė laukaczius jo ant kalnelio Praną ir Amalungą. Tuojaus jis persėdo ant savo Hektoro ir visi trys szuolia lėkė per begalines lankas.

Komancziai, pamatė bėganczius, suplakė savo arkliaus.

— Nenorecziau praliejimo krauju — tarė traperas — bet man rodosi, kad raudonsnukius reikia truputį pagąsdinti.

— Ir asz teip misliju — atsakė Enriks — nes mųs arkliai nuilse.

— O ne, nemuszkit jų — praszė Amalunga — Nuszuokit vercziau jų arkliaus.

— Kada du arkliai nustos savo jodikų, tai viskas virs kitaip — tarė traperas. — Jokim pamažu, tegul jie prisartina.

Indijonai, mislydami, kad bėgikų arkliai silpsta dar greicziaus pradėjo vyti.

— Dabar laikas — tarė vėla traperas. — Imk tu tą nuo tiesėsės, o asz paimsiu kitą.

— Du szuviai praskambėjo tyre ir... du arkliai, netekę savo nasztų, nubėgo į szonus.

Indijonai apsigrižo atgal ir dar su didesniu smarkumu lėkė link savo gulyklos.

— Aha! — nusijuokė traperas — ar nesakiau? Geriau arklis be Komanczių, kaip Komanczas be arklio.

Apsigrižo tada ir jojo paskui Amalungą, kuri jau buvo juodu pralenkas.

— Vaikine — tarė traperas — viskas iszejo gerai. Duktė mano liuosa, o tu ją sugrazinai tėvui. Amalunga yra tavo Enrikis sudrebėjo.

— Bet ar Amalunga ant to pristos? — nudrąsiai užklausė.

— Jau pristoji — atsakė traperas — pasakė man tai, kada drebėjo už tavo gyvastį, kada likai vienas su anuo iszsgama.

Enrikis nudziugo. Paleido arklį ir tuoj jojo szalia Amalungos.

Ką jiedu ten tarp savęs kalbėjosi, ne mųs darbas, gana, kad neužilgo po to, grintelė liko atnaujinta, o traperas, Enrikis ir Amalunga nusidavė į Santa Fe, kur atsibuvo szliubas jaunios poros.

X.

Prąėjo jau keli metai nuo laiko, apraszto pereituos perskryrimus. Viskas atsimainė. Enrikis jau negrižo į kariumenę, bet budamas turtingu apsigyveno prie upės Pekos, puikioje apielinkeje. Traperas Pranas gyveno drauge su jais, nors pripratimas nuolat jį traukė į tyrą. Jodinėjo su Enrikiu ant medzioklės, nors pastarasis bijodavo palikti vieną Amalungą namiej, ypacz kad Komanczai gana tankiai ten pasirodydavo.

Jau buvo pavakarė kada Enrikis su Amalunga pamatė grįztantį tėvą. Nejojo jis ant arklio, bet atsargiai vedė jį už pavadzio.

— Ką tas reiszkia? — tarė Enrikis — ar tai arklis butų nikstelėjęs kojā?... — Bet ne, kazinkas ant arklio pririszta. Rodosi, lyg butų žmogus.

Palikęs tad Amalungą nubėgo pasitikti senį.

— Kas tai? — užklausė prisartines.

— Radau tą indijoną apsilpusį nuo bado — atsakė Pranas. — Turėjo arklis jį numesti, o Komancziai ir paliko jį. Tai yra Tlaskala — dadurė tyliai — dyvina senas mano draugas pateko į mano rankas!

Parėjus namon senį paguldė į lovą, o tuom tarpu atbėgo Amalunga.

— Sztai tavo prietelis ir geradėjas — tarė jai Enrikis.

— Tlaskala! — nusistebėjo Amalunga.

— Teip, tai Tlaskala — patvirtino traperas.

— Dieve! — atsiduso jį — dyvinas Tavo surėdymas! Bet kaip vargingai jis iszrodo! Vieni tik kaulai! — Tlaskala atsipeikėjo. Atvėrė akis, apsidairė aplinkui ir tēmijo į Amalungą. Matomai ją pažino, nes jo veidas nuszvitvo. Povaliai isztiesė jai tiesėją rankų.

— Tyrų Duktė! — tarė.

Amalunga suspaudė jo ranką.

— Dievui dėkui — tarė, — kad galiu geram vadui atlyginti už jo meilę ir globą.

— Tyrų duktė gera squaw (moteriszke) — tarė indijonas — Tlaskalai szirdį skaudėjo, kada jos aną blogą naktį nustoji ir kada su baltaveidžiu pabėgo.

Pranas mirgtelejo Enrikiui.

— Ar neverta but jam atidengti giminystę? — užklausė. Pranas lingtelėjo, o Enrikis su Amalunga atsitolino.

— Amalunga — tarė — turiu tau atidengti vieną paslaptį.

Amalunga nusistebėjo.

— Motina tavo buvo indijonka Komanczė — kalbėjo Enrikis. — Netekai jos budama dar kudikiu.

— Žinau tai — atsakė jį.

— Bet klausyk. Sztai tas ligonis indijonas yra tėvu tavo motinos, o tavo dieduliu.

— Dieve! — suszuko Amalunga — Ar gali tai buti? Dabar tai suprantu dėlko jis su manim teip meiliai apsiėjo, ir manę prie jo lyg kas traukė. Einu tuojuas jam tai pasakyti!

— Ne, ne dabar — tarė Enrikis — jisai dar silpnas, ir staigus džiaugsmas galėtų jam kenkti. Ant tavo rankos yra žalczio ženklas. Lyg netyczia parodyk jam tą ženklą, o jis pats supras viską.

Amalunga dar su didesniu nuolankumu prižiūrėjo ligonį. Už kelių dienų Amalunga atidengė ranką. Senas vadas pauatė ženklą.

— Dėlko mano duktė ant rankos turi žalczio ženklą?

— Nes tokį ženklą neszijojo mano motina.

— Ar motina mano duktės buvo indijonka?

— Teip, Komanczė.

— Manitu yra didis! — suszuko Tlaskala — Tyrų Duktė gal but duktere tiktai mano duktės!

— Teip yra; asz tavo duktė! — tarė Amalunga paėmus senį už rankos.

Toje valandoje inėjo Pranas su Enrikiu. Visi sustoji prie lovos ir spaupe Tlaskalos rankas, o jo isz akių net aszoros riedėjo nuo džiaugsmo.

Buvo tai linksmiausia valanda ilgam jo gyvenime.

Bet nebuvo tai paskutinė, nes senas vadas ilgai dar pergyveno su savo nauja szeimyna.

GALAS.

Jau atspaudinome knyguę „Jubilejus“ ARBA Budas igyjimo jubilejinių atlaidų. Pradžioj yra puikus paveikslas Szv. Tėvo. Kaszuoja tik 10c., su prisiuntimu 12c. Atiszaukit pas: „KATALIKAS“ 3222 Auburn Av. Chicago, Ill.

„Ne“! Sziandien jau svietas isztvirkio Pasakoj' mama dukrelei — Vaikiniai dabar jau tyko, Kad tik prigriebti mergele.

Bukie-gi atsargi dukrele, Kad vaikinis užkabys tavę Nežadėkite tu jam meilę, Ant visko atsakyk, kad „ne.“

Dukrelė klausė mamutės, Atminė visad žodžius jos; Bet sztai kartą prie uputės Vaikinis atstoj' prie jos.

Iszreiszkia jai savo meilę, „Mylėsiu, sako, tik tavę, Ar neužginsi man mergele? Užkaitus jį atsako: „ne!“

Dar labiau kaista mergele, Kad ranką jos trauk į savę; „Ar nepyksi mano kvietkele? O jį tuoj atsako: ne!“

Daili esi kaipo lelija, Bucziuot norėcziau vis tavę, Ar nebujaurczies mano deja? Mergele sako vis, kad „ne.“

Veidelis tavo tokis skaitus, Paimcziau prie savęs tavę, Ar nesmi dar asz tau baisus. O jį vėl atsako, „ne!“

Ji jau nebijo prigavimo, Kad vaikinis glaudžia prie savę; Ji pildo mamos patarimą, Nes visad sako kad-gi „ne.“ Jonas isz Rankovės.

Humoristika.

— Ką dirbi ten Jenny?

— Kvarbuoju lelei burną raudonai.

— Kuomi?

— Whiske.

— Kvaile tu, lyg nuo whiske bus raudona!

— A-a! vai kodėl mama sakė, kad jus nosis nuo whiske paraudo.

— Viskas žengia pirmyn, o drauge ir iszradimai. Seniats iszrado striovą dėl varguolių, dabar gi balius. Skirtumas yra tiktai tame, kad prie striovos varguoliai dalyvavo, o ant balų ne.

— Mergina isztekėdama ingija liuosybę, vyras apszivedamas nustoja liuosybės.

— Sudžia: — Juozai, apskūstas esi už pavogimą buczkio nuo Onos.

Juozas: — Teip, pone, bet asz kad ir szioje valandoje galiu jį jai sugražint.

— Bankrutavojimas yra naujausias budas sukrovimo turtų.

— Botagas — tai įrankis dėl praplatinimo apszvietos Maskolijos universitetuos.

— Cibulis — tai gyduolė, kurią tankiausia vartoja žydai.

— Lenkioj tulą mokantą szvedą namo sargas vadino „jusų mylista“.

— Nevadink manę teip, nes nėsu nē szlėkta, nē kokių augsztu žmogum.

— Tai nieko — atsakė sargas — pas mus kiekvieną latrą teip vadina.

— Londone vaikėzas neszioja kopertus po gatvės ir rekia: — Fotografija De Wet'o burų vado, už penny!

Praeivys užmoka penny, atidaro kopertą o nieko jame neradęs, ruszcziaj sako: — Kopertas tuszczias! Kurgi DeWet?

— Kaip tai? ar gi jo ūera?

— Klausia vaikas.

— Na, ne! žiurėk!

— O tai tikras velnias tas DeWet, net isz koperto pataiko iszsprusti! — atsako vaikas ir bėga kitam parduot kopertą.

— Szerifas į kalinį, vedant ant kartuvių:

— Gal dar ką nori priesz smertį? pasakyk, o iszpildysim.

— Praszycziau kelių szviezių vyszniu.

— Žmogau, kur mes gaušim vyszniu? Dabar žiema!

— Tai nieko. Asz galiu palaukti.

— Ką darytumet, mieli skaitytojai, kad jus kas užklaustų: Į keno rankas greicziaus pavestumet savo dalį — daktaro tiesų, ar daktaro medicinos?

Iszties daktarytumet teip, kaip atsakot naktiniam plėszikiui, szaukiancziam:

— Pinigai, ar gyvastis!

— Daktaras ligonbutij:

— Kiek sziandien numirė? — Devyni.

— Hm... Jug vakar dėl deszimties užrasziau vaistus.

— Teip, bet vienas ligonis jų nepriėmė.

— Karalius Fridrikis susitiekęs koki daktarą visad klausdavo, kiek tas žmonių iszvarė isz svieto su savo medicinomis. Kartą tulas smarkus daktaras atsakė:

— Maziau kaip tu, szviesiausias pone, savo kovomis.

— Tas tironas, ką žmones žudė, vadinosi Nero, lengvai gali atsimint tą vardą, nes tokiu pat vardu vadinasi nekurie szunes.

Ant rytojaus mokintojas klausia studento:

— Kaip vadinosi tas Rymo tironas?

— Nezinau.

— Na atsimink szunes vardą.

— Szpicks!

— Ant baliaus: — Rodosi, kada ana moterėlė mirkeczioja man... o ne bloga....

— Palukėk tamista, asz tuoj jos paklausiu, nes tai yra mano pati.

— Jonuk, jei tik nesėdėsi tyliai, tai tuojuas atiduosiu szitam kaminoriui.

— Asz velycziaiu, kad nesėdėtų tyliai vercziau ana vyresnėji mergaitė — atsakė kaminorius rodydamas į septyniolikos metų merginą.

Temykit Lietuviai!

Sziomis dienomis vaiks czios po Chicagą musų agentas ir kolektorius STANISLOVAS NUTAUC, rinkdamas prenumeratą už „Kataliką“. Garbingi mųs skaitytojai teiksis parupinti prenumeratą, kad nereiktų agentui vaiks czioti pas vieną po kelis kartus. Jam lietuviai be baimės gali užtikėti, atlikti su juom visus reikalus. Jis turi tiesą priiminėti prenumeratą, apgarsinimus ir visokius drukoriszkus darbus: tikietus, pliakatus, konstituceijas ir tt. ISZLEISTUVĖ.

Draugysezių reikalai.

PIKNIKAS! Szv. Kazimiero Kar. Dr. kels pikniką 2 d. Birželio (June) 1901 m. ant Schuth's Parko, 22nd St. ir Desplaines River. Pradžia 9 val. ryte. Davaziuot lygt to parko geriausia teip. Imt Motropolitain Elevator iki Marshallfield Av., nuo ten Garfield Elevator iki 48os paskui La Grande karai davezsz iki Desplaines Av., o nuo ten pekstiems pora blokų atgal. Muzykė bus kuopulkausia. Teipat bus daugelis visokių zobovų ir lenktynės vyriszkių ir merginų, už kurias pasikirti puikus prezentat. Lietuviai tenepatingi atvaziuoti ir linksmai sau pasibovyti ant szviežio oro. Ten jau yra gera restauracija, kurią bile lietuvys gali pigiai pasisamdyti ant tos dienos. KOMITETAS.

Teatras!

Dr. Saldziausios Szirdes V. J. losz lietuviszą teatrą 25 d. Rugpjucio, dėlto užpraszome kitų draugysezių nekelti ant tos dienos jokių balių, nė teatrų.

ZINGEDU DEL SVIETO.

Tikrai pirmutinė vieninė gydykla ant užaldinimo plaukų ant prilipkusių galvų, silkinčių plaukų į trumpa laiką sudurtina, yra duota užtikrinimas [grancieje]. Koznas užszgana, kur jau tukstancziams ypātį suteikė pulkiaus, szveilius ir tankius plaukus, ką tai iszreiszcia szirdingos pūdkavonės. Vieta ofisu yra: 256 Grand St. ir 313 Bedford Av., Brooklyn. Norinti gauti visa rodą ir informacijas per gramatą duodasi dykal, adresuokit sziteip:

The Brundza & Co. Box 2361, New York City.

Lietuviai nuo Town of Lake turėdami kokį reikalą į „Kataliko“ spaustuve gali kreiptis prie J. NUTAUO, 4424 S. Wood Str.

Tėmykit Lietuviai! Paskolinimo ir budavojimo draugystė po vardu Keustucio No. 1 nuo cztvergo (21 d. Vasario 1901) pradėjo parduoti akcijas 8 serijos. Norinti pristoti prie tos draugystės gali ateiti ant susirinkimo ir prisirasyti. Norinti pasiskolinti pinigų tegul atsizaukia po adresu, kur laikomi yra maitinai į anguzciaus minėta draugystė; 3301 Auburn Ave. Chicago.

Sekreterius K. Pocius, 925, 33rd Str. City.

Padėkavonė. Szirdingai dėkavoju lietuviams nuo Town of Lake, kad pamedėdami lenkus ir kitus svetintaučius, pradėjo reikaluose kreiptis prie mane, kaip vienintinio visoj Chicagoj lietuviszko graboriaus. Įsireiszkio savo padėką teip-gi lietuviams nuo West Side's ir Bridgeporto, kurie reikale kreipiasi prie mane.

Su guodone, Povylas Mažeika.

„Zvaigždė“

Didžiausias katalikizskai-tautiskas lietuviszkas laikrasztis. Išeina kas szetvergas. Kasztuoja ant metų \$2.00 ir užmarę \$2.50. Telpa „Zvaigždėj“ puikios patrijotizskos apysakos, užimancios kiekvieną žmogų.

Raszant į „Zvaigždės“ redakciją reikia padėti tokį adresą: „ZVAGZDE“ Station W. P. O. Box 17 Brooklyn, N. Y.

NAUJAS LAIKRASZTIS. Philadelphiaje, Pa. pradėjo išeidinėti naujas laikrasztis po vardu „LIETUVIS“.

kuris kasztuoja ant metų tikai \$1.00. Kiekvienam, kuris priduos savo adresą, siunsiu 4 pirmus numerius ant pažiuos, kožas todėl tegul atsizaukia. Raszykite: ANTANAS A. JOCIS, 764—766 So. Second Str. Philadelphia, Pa.

Temykit, Lietuviai!!! Nuo szio laiko paleidžiam žodynėlius kopiginai, idant kiekvienas Tautietis galeit nusipirkti, ir davę apsidaryti kizseniuge nesudomas pasizureti kada jam prireikia kokiozodzio, vigađi turėti.

Lietuviszka-Anglizskaj gaus už 70c; Anglizskai-Lietuviszka už 30c; abudu už dolerį. Kas norėtu pirkti nesulistu abu gaus už 80 centų. Raszykit pas Rev. P. Saurauskis, 84 John street. Waterbury, Conn.

TEMYKIT. Redakcija „KATALIKO“ kasdien buna atdara nuo 8 ryte iki 9 vakare. Szventomis dienoms nuo 12 val. iki 3 ir nuo 5—7 vakare.

„Kataliko“ redakcijoj galima gauti pirkti visokių dalių abrozelių ir maldaknygių.

Sandara L. K. Amerikoje. Asekuravoją gvyvati ant 500 dol. už vieni dol. įstojimo ir 50 c. mėnesinis, arba ant 250 dol. už 50 centų įstojimo ir 25 centus mėnesinės mokesties. Apart asekuravojimo gvyvates Sandara L. K. A. duoda dar pagelbą ligose ir susiziedimose (kolitvose). Sandara L. K. A. asekuravoją gvyvati vaikų ant 30 dol. Nordamas prisirasyti, raszyk pas prezidentą arba sekretorių Sandaros L. K. A. Adresai Sandaros vyriausybes:

Prezidentas, J. Montvilas, 3222 Auburn ave., Chicago, Ill. Sekretorius, J. Murauskas, 4 Plus st., S S Pittsburg, Pa. Kasierius, J. Marazas, 2131 Tustin st., Pittsburg, Pa. Dvasiskas vadovas, kun. S. Czezananis, 431-4th ave., Homestead, Pa.

ADRESAI Teatralizskos sav. Martyno D-lės vyriausybes: Prezidentas M. Kadzilevski, 923 W. 18 place Vice-Prezidentas M. Adominas, 3222 Auburn Avenue Prot. Sekretorius I. Nauseda, 163 W. 23 Street Finan. Sekretorius K. Stulga, 3244 South Morgan St. Kasierius J. Nauseda, 3245 South Morgan St.

Saldz. Szirdies V. J. vyriausybes. Prezidentas J. Smolenskas, 3347 S. Morgan street Vice-prezidentas St. Mažeika, 6309 Schields Avenue I Sekretorius K. Valzevilis, 1012 21st Place II Sekretorius A. Ezerakis, 3307 Auburn Avenue Kasierius J. Dychaviczius, 4737 South Paulina street.

Gvardijos D. L. K. vyriausybes. Prezidentas St. Pocevyčia, 689 W. 19th street Vice-prezidentas J. Klimaviczia, 4505 Page street I sekretorius V. Mikuliczius, 502 W. 13th street II sekretorius J. Dzuchaviczius, 4737 S. Paulina street Kasierius St. Marcinkeviczius, 4514 S. Paulina street.

„Kataliko“ agentai, kurie turi tiesą rinkti apgarsinimus, prenumerata nuo skaitytojų, priimti neti orderius ant visokių drukorizskų darbų ir teip toliaus yra szie: New Philadelphia, Pa. ir apielin-kėj mūsų agentas yra p. M. Matulevicius.

Jonas Klusas, 4617 Stiles st. Frankford, Philadelphia, Pa. Riventon, Ill. mūsų agentu yra p. Alex. Kroskinis. Pittsburge mūsų agentu yra J. Grajauskas. Chicago Hights, Ill. mūsų agentu yra J. Kuszeleikis.

Ant pardavimo. Geroje del lietuvių vietoje yra ant pardavimo buczernė, kuria parduos labai pigiai. Lietuviai norinti apimti biznį turi dabar gerą progą. Atsizaukit ant 16-19 Kamps Wentworth Av. ir 15 Str.

Muzikantas K. Filipaviczė, Apimu Balius, Pliknikus, Teatrus ir laidotuves pagrabų su pakaronais marszais arba kuo laidotuvių giesmėm ir visokių grajus, kas tik atsitinka atlieku savo darbą geriausiai už pigiausias prekes. Grajinu ant trubu ir ant balno choro, nes jau nekarta esate girdėję mano bėna grajiant ir mane pasidėte gerai, savo viengenti broj Lietuvj, kuris jums gali visados paratauti. Teip-gi garbingi Lietuviai ir Draugystės praszau atsizaukt pas mane, o visados gausite muzika atsakančią del Tamstu. Teip-gi reikalauj Lietuvj muzikantų ant visokių instrumentų prie Beno. Kas gali grajti ant trubu ir ant balno choro, o labiause kas gali grajti ant medinio ir triubinio baso, teiksias atsizaukt pas mane. Visados galite mane atrasti namie diena nuo 11:30 iki 2:30 po pietu, o vakare 8 val. vakare. Adresas mano Kazimieras Filipovicz, 133 W. 15 ul. arti Halsted ul. Chicago

Ant pardavimo. Sztoras su visokiais kuknias rakandais koki tikti reikalingi gospadinėms namuose, teipgi kavos ir arbatos sklodas. Vieta del lietuviu ant Bridgeporto labai gera, nes seniai jau ta vieta visi žino. Parduosiu knuopigiausiu, nes važiuoju į sena krajų. Atsizaukit į „Kataliko“ redakciją, 3222 Auburn Ave. 19

J. J. Hille, PHOTOGRAPHER. 3452 S. Halsted st. CHICAGO, ILL. Kabineto Photographijos po \$2.50, 3.50, 4.50 už tuzina, įpatingos sąlygos už svodbines ir familijos grupas.

W. Talareczyk, DIPLOMATISZKA AKUSZERKA. Gydo visokias ligas prigulincias prie akuszerijos. 4523 S. Wood st. Chicago, Ill.

W. L. KLEWER, architektas. Stato mazus ir didelius namus. 1506 Schiller Bldg. CHICAGO, ILL.

J. SILVERSTEIN. Izsdirbu ir parduodu Ruska tabaką po 50c, 60, 70 ir 80c., o Turkizska \$1.00, \$2.40, \$3.00, ir \$3.50. Cigaretu 100 35c., 45, 75 ir \$1.00. Masziniukes po 8c., grizai 6c. 7, 8, 10. Cigaretu knygtutes po 20c., 25, 35, tuzinas Cigar Clipping ir tabako 25c., 30c. už svarą. Uousty 25c., 35c. svaras, cigarnyzius 2c. ir 3c. Orderius iszpildome į visas dalis Amerikos greitai ir pigi.

490 S. Halsted & Cor. O'Brien st. CHICAGO, ILLINOIS.

M. Bobkowsky. Parduodu visokius dzuonorius ir kitus aukšintus ir sidabrinus daigtus. Teipgi taiso visokius daigtus gvarantuodamas pataisyma ant metų. Sidabrinus ir paaukusintus laikrodzius labai pigiai perauksuoja. Plauku lenchigelis dirba ant orderio. 16-19 4718 Ashland Ave. CHICAGO.

Ant pardavimo. Namus su dideliu Groszerstoriu geras del biznio ir geroje vietoje netoli lietuviszko baznyczios teip-gi su 8 rimalais murinis gyvenimas Lotas 25-131 pedų. Atsizaukit ant 3236 Illinois Court arba į „Kataliko“ redakciją. 19-23

Dr. M. P. Kossakauskis. 1806, 47 ulyczios Aptiekoj J. Leszczynskio, kožna diena nuo 10tos iki 12tai valandai pries pietus. CHICAGO, ILL.

Didziause HALE ant Bridgeporto ALBERT ROSE, del zavodu, mityngų už pigę prekę galima paradauoti, už 5 centus galima atvažiuoti is visų dalių miesto. Trunkus teipgi galima gauti už ta pacia prekę, kaip ir pas wholesale. 3417-3421 S. Halsted st. CHICAGO, ILL.

Dr. O. C. HEINE, Dentistas. Ofisas ant kampo 31 ulyczios ir South Halsted Street.

GYVENA ANT VIRSZAUS AP-TIEKOS. CHICAGO, ILLINOIS.

AR TU KURCZIAS?? Visi budai kurtumo ar aukaus girdėjimo yra iszgydomi mūsų nauju budu, tik gime kurcizias neiszgydomi. GAVOS UZIMA iszgyvdo TETOJ. Apraszky savo liga. Roda ir apziurejimas dykai. Gali iszsigydyti pats namie labai pigi.

Dr. DALTON'S AURAL INSTITUTE, 596 La Salle Av., Chicago, Ill.

Lietuviszka Aptieka J. LESZCZYNSKIO, 3315 S. MORGAN ST., CHICAGO. Paduodu del žinios visiems Lietuviams, jog uzlaiku agentura szifkorczių nuo geriausių kompanijų, teip-gi siuncziu pinigjus į visas dalis svieto.

Mano Aptiekoje randasi visi gydymai (lekarstos) amerikonziskai ir Europelszki, kitros patentavos medicinos, visoki gumelin aparatai ir t. Visokios ligos yra pasekmingai iszgydomos. Per telefoną gali kiekvienam laike pareikalauti daktarą koki tikt norit į namus ligonio. Dr. S. Drowdowicz, Dr. Sweeney. Dr. M. Kassakovski, 3315 S. Morgan st. Telephone yards: 709.

Atsizaukusiems per laiszkus ir apraszantiems savo ligas, duodu rodas ir prišimęti gydymus. Raszant ir norint gauti atsakymu reikia įdėti marķę už du centu, kitaip negaus atsakymo. TELEFONA YARDS 709.

F. J. Mikolaszek, Ant kampo 47 ul. ir South Wood street. APTEKORIUS.

Izpildo visokius receptus kuogeriausei. Reikalaujant kokio nors daktaro gali paszaukti is mano aptiekos per telefoną už dyk. Telefonas Yards 820.

CHARLES ARENS, APTEKORIUS. 3400 S. Halsted st. ir Cor. 34 ulyczios. Receptus iszpildo kuogeriausei ir dienos laike ar nakty. Nuo kusilio ir susizaldimo vartok MANO PATIES WHITE Pine Cough Cure prekę 25 c. Norint daktarą paszaukti per telefoną niekas tau nekasztuoja. Telef. Yards 655.

Didžiausias saliuonas ant BRIDGEPORTO. Uzlaiku szalta alu kaip liada, visokius trunkus, likerius, tikrus Ilyvanos cigarus ir turis puikę Hale del zavodu, mityngų ir veseliu. Praszau atilankyt pas mane.

Leona Czesławska, 3217 S. Morgan st. Chicago, Ill.

Albertas Wachowiskis, 1509 W. 22-nd st. CHICAGO, ILL. Yra tai vienintinis Chicagoj lietuviszkas Notary Public, rejentas, dēlo reikale lietuviu privalo kreiptis prie jo, o visame kame gausite rodą ir pataravima.

ROMAN STOBECKI, užlaiko Visokius formczius, geležinius iszdarbius ir peczius. 489 Milwaukee ave. tarp Elston ir Chicago ave. CHICAGO, ILL.

Tikrai Lietuviszkas Saliuonas ant Town of Lake. Geras szaltas alus seniausios arliekos kvepianti cigari ir czysta vieta del užėvių. Apart to didele sale ant Mityngų, Balij veselin ir kitokių zobovų. Teipgi turime puikia Ruska pirtį ir geriauses maudykles del iszimaudymo, nes tai geriausia maudine ne gu Chicago visam mieste, kurią gali rasti pas ant Town of Lake

V. Pikelis ir J. Novickis, 4458 S. Wood Cor. 45-th Sts. CHICAGO, ILLINOIS.

Union Clothing Mfg. Co. PUKIS RUBSTUVIAI. Kelnias siuva ant orderio nuo \$4 ir daugiaus. Siutus nuo \$12.00 ir daugiaus. Laiko drapanas, skrybelis, kepures, czeverykus, czebatas ir teip toliau.

Kaufman Bros. Locnininkai, 3621—3623 S. Halsted Str. Chicago, Illinois.

Pigus pirkinas Farnu Wisconsin. Jeigu kuris isz lietuvių norėtu pirkti su Farnu, tegul atsizaukia pas savo tautietį Juozą Urbą, nes jis yra Farnu agentas.

JUOZAS URBAS, 3316 Auburn Av. Chicago, Ill.

Stanislovas Marcinkoviczius. Parduoda Szipkortes ant visų keliu mariomis. Siunczia pinigus į visas dalis svieto greitai, saugiai ir pigiai. Apsaugoja namus ir formczius nuo ugnies.

Lietuviai kreipkitis pas vienauntį. Nepamirskt adresu: 4514 S. Paulina st. Chicago, Ill.

LIETUVISZKAS IR LENKISZKAS KANTORAS. Jau 22 metai kaip Kantora laikna Chicagoje del parlavimo Szipkorczių ir Kraju ir isz Krajaus ant geriausių szipų. Prekės pigiausias; ant Vokizskos ir Angelskos linijos.

Rublius ir visokius pinigus siuncziu į visas dalis Svieto, už pigiause prekę ir suvaiszczoja greicziau kaip isz kitur. Baxa del pinigų pakavojimo parandavoj už 3 dolerius ant metų. Kas nori handlevot su spravedliu Kantoru, tai praszau ateit arba raszit pas jus pažistama agenta.

H. Krulewicz, 571 South Canal street. Chicago.

Moters... isztekėje ar misliancios isztekėti turi įgyti butinai reikalinga joms knyga po vardu „Nauka Poloznitewa“ Mokslas Moterligių

Knyga ta yra keliu szimtu puslapių su daugeliu abrozelių, kuri ik sziol buvo parduodama po \$7.00. Kas pirm 1-mo Ge-guzio 1901 m. prisijų \$1.50 gaus augszciaus minėta knyga. Adresas: W. DYNIEWICZ, 532 Noble street, CHICAGO, ILLINOIS.

SAM. STEINGARD, 807 Milwaukee av. Chicago. Izsdirbu ir partraukiu Ruska ir Turkizska tabaką isz seno krajaus ir del nostimo. Prekes Rusko tabako 56, 66, 75, \$1.00, Turkizskas: 2.00, \$3.00, \$4.00, už svarą. Popierosu: 40, 55, 75 ir 1.00. Masziniokus del popierosu 10c. Gilzės 8, 10, 15c. už szimta; cigaretu knygtutes: 24, 30, 40 ir 50c. už tuzina. Cigar Clipping tabakas 30 ir 35c. už svarą. Cigarnyzius po 3, 5 ir 10c. Tabakas uogimozos, 40, 40 ir 50c. už svarą. Ruska arbatą po 80c. 104, \$1.20 ir \$1.50 už svarą.

Orderius iszpildau po visą Ameriką greitai ir gerai.

HENRY HEINE, APTEKORIUS. Kamps 31 ulyczios ir S. Halsted street. Izsdirbo visokius receptus. Pas jį tik-tai galima gauti t. v. Ilospalti kostlio si-ropa, visipriparintus už geriausių gydikliu del kosliu, suszaldimo, užkimimo gerklės, sausudulio, skausmo krutinės ir visokių uždegimų gerklės ir plaucziu.

Antanas Tamborski, Kuogeriausias Lietuviszkas kriauczius ant Town of Lake. Siuva ir iszdirba gražiai visokius ir moterizskus drabužius. Atmaujasi ir nudaro visokias drapanas. Darbas artistizskas ir gvarantavotas. 4416 S. Wood st. Chicago, Ill.

J. Shmulewitz & Son, 3316 S. Morgan st. CHICAGO. Izsdirbu ir importavoją Maskolizską ir Turkizska tabaką parduoda cigarus, cigaretu ir uotomajū tabaką. Mieste ir už miesto iszpildome kuoveiknaisi orderius, ko reikalaujant paraszky postkarte, o musų vezimas tuojaus pribus.

URA! VISI PAS Juozap. Ridikeyvyczių. Užlaiko geriausius cigarus ant viso Bridgeporto. Teipgi geras alus, gardijs užkandzi, nepamirskt savojo. Gyvena ne toli nuo lietuviszkos baznyczios ant pusaukelts nuo Halsted ulyczios. Po No. 3253 ILL. Cort ir kampo 33 ulyczios.

H. B. STERN, 3431—3433 S. Halsted str. Chicago, Ill. Parduoda Drabuzius, Czeverykus, Skrybeltes, Kepures, Naktaizais ir Kalnieriuis. Apatinius marszakinius, kortinas ant langų. Pirkti pas mus czeverykai gvarantuoti, kad patiks, kitaip pinigai bus sugrązinti.

PIRMAS LIETUVISZKAS. GRABORIUS. POVILAS MAZEIKA, 3305 Auburn Ave. Užlaiku arklius, vezimus, calunus, plrznetes, bakurs ir t. Gyvena po sziuo Nr. 3305 Auburn ave. Tel. Yards 885 CHICAGO, ILLINOIS. Townlektio lietuviu gali kreiptis prie St. Marcinkevicziaus 4514 S. Paulina str.

KAZ. POCIUS, Užlaiku visokias brostvas, veikalingas Rymo-katalikui; kaip tai: rozanczius, skaplierius, kryzius, knyzius, abrozudus, kryzius, kryzius. Parduodu viska knuopigiausiu, ir sluncziu į kitus miestus ant pareikalavimo pacztu ar ekspresu. 925 33rd st. Chicago, Ill.

A. Piekalkiewicz, KARPENTERIS, KONTRAKTORIS IR BUDAVOTOJAS. 3328 Auburn ave. Chicago, Ill. Pigti ir gerai budavoją namus, irengia juos ir sutaiso. Lietuviai, reikale kreipkitis prie jo.

Geo. M. Glaser, M. D. Medicinos Daktaras. Gydo visokes ligas, turi geriausę praktiką ligose moterų, vaikų ir chronizskose ligose. 867 32nd Street. Chicago

OFISO VALANDOS: Iki 9 ryto, nuo 12—2 po pietu ir po 6 vak. TELEFONAS YARDS 885. Teipgi daro operacijas ir turi geriause pasekme.

Kataliko Spaustuve. KATALIKO SPAUSTUVE SPAUDINA VISOKIAS KNYGAS, KONSTITUCIJAS, PLIAKATUS VIZITKORTES IR ATLIEKA VISOKIUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS LIETUVISZKOJE, ENKISZKOJE IR ANGLISZKOJE KALBOJE IR TT.

Spaustuve yra itaisyta su naujaisiais irėdymais. Darba atliekame pigiai, greitai ir gražiai.

SIUNCZIAME TEIPGI PINIGUS IN VISAS DALIS PASAULES, YPATINGAI RUBLIUS IN MASKOLIJA. VISKA AT-LIEKAME TEISINGIAUSIAI IR PIGIAUSIAI.

KATALIKO Spaustuvės adresas szitoks: 3222 Auburn Ave. Chicago, Ill.

Temikit! Per 15 m. uzlaiku agentura ant BRIDGEPORTO ir stengiasi kiekvieną užgandinti kuogeriausei ir sanziniskai, bet zinoje priezodj; dar tas neuzgime, kurs visiems itiktu! Teip-pat ir su manimi yra ir nekuri nera užgandinti isz mane, bet yra tai žmones, kurie nesupranta savo gero, bėga pas Mauszkis ir Abramus, kurie szvelmeis zozdzies moka primasinti ir apgauti.

ZINOKITE GERAI, JOG PAS MANE GALITE GAUTI SZIPKORTES isz Krajaus ir kraju knuopigiausiu. New Yorke kas turi pinigų tenaiko namuose del vagies, bet ateina su jais pas mane, o az jam padisiu geroje vietoje ant gero procento. SU GUODONE

JULIJONAS PIOTROWSKI, 3121 South Morgan St. ir 31 Place, Chicago, Ill.

W. SŁOMINSKA, 679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL. Mano Dirbtuve tapo Apdovanota DWIEMS MEDALIAIS ant Kosciuszkos Parodos už rupepinga, teisinga ir artistizska iszdirbima.

KARUNŲ, SZARPŲ, KUKARDŲ, ROZETŲ, BERLŲ, MARSZALKINIŲ LAZDŲ ir tt. Turiu už garbę apreikszti guodotiniemes Kunigams ir guodotin. Draugystėms, kad az dirbu visus augszciaus pamintius daigtus Pigiuziai, Teisingiausie ir Geriausie, nes per 30 metų uzsiimdama iszdirbimais įėjiau geriause praktiką ir del to galu viską padirbt pigiau ir geriau negu kiti fabrika.

Su guodone W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

FORNICZEI KARPETOS, ABROZAI, PECZEI, VAIKŲ, VEZIMELEI, GRAZIAUSIOS ANT LANGŲ ZOSLANKOS IR GELEZINES LOVOS. PIGIAUSE VIETA MIESTE.

Henry Stuckart, 2517—2519 ARCHER AVE. netoli HALSTED ST. CHICAGO, ILLINOIS

Ignatz Beck, Valdytojas Chicago Wine & Liqueur Co. wholesal pardavineja Vynus ir Likierius 289 Blue Island Avenue. Chicago, Illinois. Specializskume: Hand Made Sour Mash-ir Fire Copper Sznapas. Tel. Canal 390 Užlaiku lietuviszka agenta ir kolektorių p. V. Vitkauskį.

Lietuviszkas Dr. K. A. BUTKEVICZIA, Ofiso nuo 9 iki 10 isz ryto 11—3 po pietu 7—10 vakare. 581 Milwaukee Avenue. Gyvenimas, 251 Wabansia Ave. TELEFON MONROE 98 TELEFON WEST 1844. CHICAGO

Sanvaitinis No 20

Sanvaitinis kalendorius. GEGUZIS (MAY) 1901 m.

16 K. SZESTINES. 17 P. Paskalio zok. 18 S. Venacjus bank. 19 N. Inono kunigo. 20 P. P. Bernardo isz S. 21 U. Donato ir Rufino. 22 S. Julijanos panos.

Žinios isz pasaulės. Ispanija. Kaip Maskolijoj studentai, teip Ispanijoj visokios politizskos ir nepoliztiskos partijos nuolat kelia maizstus. Teip mieste Barcelonoj buvo teip dideli maizstai, kad daugelis upatų liko užmesta ir suzeista. Kariumenės Barcelonoj yra 6000. Iszstatyta į jvairiose vietose mieste, kad saugoti ir stabdyti visokias demonstracijas. Maizste emė dalyvuma didesne pusė Barcelonos gyventojų. Atejus kariumeni juos iszvaikyti vadovai demonstracijų puolėsi į dirbtuves pagriebti darbininkų įrankius, kad turėtu kuo miuszti su kariumene, bet jeims tas nenusisekė. Vienog neziurint to jie suzeide daugelį kareivių. Szimta su virszum anarchiztu, socializtu ir katalioniecių (szie paskutiniai stengiasi atskirti Katalionij nuo Ispanijos) suarezvatojo 21 žinomų anarchiztu, tarp kurių randasi garsus Bofarull ir Foncubirta, liko nusiųnti an karizsko laivo „Pelayo“. Karės ministeris Weyler atsianti Barcelonos generolui paliepi ma szandyti į visus imanczius dalyvumą demonstracijose žmones. Visi suarezvoti laike maizsto žmonės liksi atiduoti kareivizskam sudui.

Pietinė Afrika. Apie karę anglių su burais dabar nelabai daug kas girdėti. Viena dēlo kad visų politikieriu akys yra atkreiptos ant Chinų, antra, kad tuom tarpu Afrikaj jokių svarbesnių dalykų neatsitiko. Karė ta vie-nog, kaip pripazišta ir pats Anglijos laikraszciai, dar netuoj užsibaigs. Burai mat, kaip mato jau ir anglai, pasiryze yra kovoti iki paskutinos. Nors laikas nuo laiko ir ateina žinios apie pasidavimą nedideliu burų garnizonų, bet tai neyra tikri kareiviai. Visi burai patrijotai yra dar apsigulavę. Ypac drucziai laikosi burai Pretorijoj, kurie sako jis liuosybe arba žus bet po Anglijos jungu vis-gi nebus. Prieplaukos kolonijoj yra ir tas pats. Anglizskas pulkaininkas Deninson su visuo savo garnizonu liko paimtas į nelaisvę, nors anglai tą stengiasi užslepti.

Chinai. Chinų generolas Liu vaizzczoja su pulku chiniecių persekiodamas vokizska kariumene. Sako, kad jau turėjo kelis su vokieciais susirėmimus ir sumuzė vokiecius.

Vadas prancuzizskos kariumenės Voyron perkėlė vietą savo gyvenimo isz Pekino į Tien Tsin. Prancuzizska kariumenė neužilgo aplesiant Chinus.

Eina gandas, buk Chinų valdzia pristojto atlyginti sušrienyjusios viespatystėms kasztus ekspedicijos, kurie siekia 315 milijonų dolerijų.